

Wellicht nadat de straatweg naar Naarden gelegd was, is de hoofdtoegang tot het huis naar die zijde overgebracht, en heeft men daar een dubbel inrijhek voor rijtuigen, en een kleiner voor voetgangers, gemaakt.

Het geheele terrein, waarop het huis staat, is twee en tachtig Aren groot, strekkende van den straatweg langs den Zwartten Weg, tot aan het begin van het Kort-Eind aldaar. Van het Kort-Eind door eene flinke sloot gescheiden, loopt de oostelijke grens daar langs voort. Aan de zuidzijde grenst het erf aan bouwland van burenen, wederom tot aan den straatweg. In den tuin loopt, rondom het huis een wandelpad, weleer tusschen eene dubbele rij platgeschoren lindeboomen; de buitenste rij daarvan was echter reeds vóór 1847 verdwenen, en de binnenste rij was ook al sedert jaren niet geschoren.

Van dezen werd langzamerhand om dan anderen een weggenomen, en in het gazon werden bloemperken aangelegd. Iets verder den tuin in was de moestuin, en nog verder een boomgaard, met meer dan 70 vruchtboomen; en aan het eind een boschje van opgaande eiken en andere boomen, waaronder eiken- en berken-hakhout, en wandelpaden er door.

In 1893 is het huis geheel verbouwd, van welk feit de heugenis ook in den vermelden gevelsteen is ingebeiteld: nu is de hoofd-ingang geheel naar de westzijde overgebracht.

ONBEWAAKTE OVERWEGEN IN VROEGER DAGEN

door J.M. Veenstra

In het herfstnummer 1986 van dit tijdschrift is een foto afgedrukt van de verongelukte verhuishwagen van de firma Haks. Ik herinner mij dit voorval nog goed, het moet omstreeks 1928 zijn gebeurd op de onbewaakte overweg op de Veldweg. De op de foto afgebeelde personen herken ik niet, ik weet wel dat bij dit ongeval geen slachtoffers waren te betreuen.

Onbewaakte overweg-ongelukken waren in Soest in die jaren geen uitzondering.

Van halve overwegbomen en/of knipperlichtinstallaties was nog geen sprake.

Het was dus zaak om bij het passeren van een overweg terdege uit te kijken. Overigens kondigde de toenmalige stoomlocomotief zijn komst aan door een aanhoudend belsignaal. Vandaar de bijnaam "Bello" voor het locaaltreintje.

Het gerucht dat weer een auto op een overweg was "gekraakt" verspreidde zich destijds snel en als jongens gingen we dan na schooltijd de brokstukken in ogenschouw nemen. Zo herinner ik mij dat in januari 1929 de wegen ijsbaan-glad waren ten gevolge van ijzel, waardoor een auto, beladen met vis, vanaf de Molenstraat onder "Bello" gleeed. De vis lag wijd en zijd verspreid, maar ook hier geen persoonlijke ongelukken.

Helaas liepen niet alle overweg-incidenten zo goed af. Menigmaal waren gewonden of doden het resultaat, een enkele maal door vergaande

onvoorzichtigheid of roekeloosheid, zoals uit het volgende voorval zal blijken:

In de tijd dat het bezit van een auto nog hoge uitzondering was, bezat de heer Wouters, hoofd van de School met de Bijbel op Hees, zo'n gemotoriseerd voertuig. De heer Wouters stond in heel Soest bekend als een bijzonder gedurfd - zeg maar gerust roekeloos - automobilist. Moeders riepen hun kinderen binnen als zij wisten dat meester Wouters in aantocht was.

Zijn bekendste stunt was, wedstrijd rijden met de trein, wie het eerst over de overweg was. Hij won dit slechts met enkele meters ruimte, waarna hij de dodelijk geschrokken machinist met een triomfantelijk handgebaar groette.

Op zekere dag echter, kwam niet meester Wouters, doch "Bello" als overwinnaar uit de strijd. Prijs: drie mensenlevens; de heer Wouters, zijn medeinzittende echtgenote en een schoonzuster. Het einde van een Soester stuntman.

VAN DE REDACTIE

Er is, naar aanleiding van de geplaatste foto van de verongelukte verhuiswagen nog een reactie van ons lid J. Hoffman uit Alkmaar.

Hij schrijft dat de aanrijding van deze vrachtwagen met "Bello" heeft plaats gehad in 1927, op de Veldweg, de overweg bij smid Valkenet:

"Zeker was hierbij aanwezig de heer van Breukelen, die later zelf een transportbedrijf begon met Harry Gorissen, de latere eigenaar van "Soetax".

De heren van Breukelen en Gorissen waren beide getrouwd met dochters van Arie Kamerbeek, Kerkpad."

En heel dicht bij die Arie Kamerbeek woonde de heer Hoffman, ook aan het Kerkpad.

BUSHISTORIE

door Hans Kraal

In 1981 zou het voormalig busbedrijf Tensen vijftig jaar bestaan hebben. Helaas, de rode bussen hebben de halve eeuw niet gehaald. De vertrouwde Tensen-wagens zijn alweer zes jaar uit het Soester verkeer verdwenen en de gele C.N. Leylands zijn de opvolgers geworden. Voor 1931 werd de dienst Amersfoort-Baarn v.v. gereden door de firma Geerestein. In die jaren kostte een retourtje Keistad 40 centen en dat papierenstrookjeplaatbewijs was nog doorlopend geldig ook. En dat was nog in de tijd dat men de hand opstak, als de bus naderde. Je stapte en route voor je eigen huis in en desgewenst ook nog wel uit. De rit was rechtstreeks, zonder overstappen en waarschijnlijk ondanks alle instapponthoud, nog sneller dan in de tegenwoordige tijd met alle omwegen door buitenwijken.

Van tijd tot tijd zette de chauffeur z'n wagen langs de kant van de weg en ging dan eerst eens op z'n gemak kaartjes verkopen, dus geen "entreegeld", zoals nu, zij het dan met strippenkaarten. Later kwam